

Ulver, Vi. Wolf & Passion

Uden Sorrig for det, som svandt
Han drager paa nye & farlig Frd
Hans eeneste Sorrig vre at han intet fandt
Som vaer een Taare vrdt
Til han Medynk saae
I hendes ine, der alt Lius vaer tendt
Der al Glde snart vaer endt
Slig een Pige hellig, vacker
Det brystne Blik flacker
Hun kindte Haabet brast
Han viiger for hendes Blik
Med een smertelig Mystik
Fylde hende med Hirtenskir
Men hendes Ild ligger sort & dd
Ondskab qualte hver een Gld
Dend hviide Gloe, dend slukte han
Men dend ha'r skabt een mcktig Brand
Aff Had & Elskov & tungsendigt Haab
Nyfdt bres Maanen frem
Ofver det Sind som her bleff rfved
Aff dend mrcke,
Magi paa hende fved
Med rdde Skrit. mod ham -
dybt berrt:
Hun:
"Du diefvrens Sendebud,
som brer Fryckt fra Mand til Brud,
Du Menskehadets reene Styrkedrik,
Du nring for min Sil, som dr;
Gaae ey bort, o Skygge, fr
leg viiser Kindsler som ieg hafvde Angst
For at nre fr ieg bleff din Fangst"